

Aplec de Castellet

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Santuari de Castellet. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Santuari de Castellet

Coordenades:

Latitud: 41.66393
Longitud: 1.85085
UTM Est (X): 404330
UTM Nord (Y): 4613102

Classificació

Número de fitxa 08262-81
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Santa Maria de Castellet](#)
[Llegenda de la troballa de la Mare de Déu de Castellet](#)
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía. / OPC
Data de registre de la fitxa: dc., 25/08/2004 - 02:00

Descripció

L'Aplec de Castellet es celebra el segon cap de setmana de setembre i gairebé sempre coincideix amb la Diada de l'11 de setembre o dies propers. Els participants de l'Aplec pugen en romeria al santuari de Castellet acompanyats pels gegants Els Barons de Castellet. Es fa parada al pla de les Vives per esmorzar, tradicionalment coca i xocolata. Seguidament s'arriba caminant a l'ermita on es celebra missa. En acabar, al pla dels dipòsits hi ha actuacions de l'Esbart Dansaire Santvicentí, la Coral Al Vent i la coral infantil Nou Horitzó de l'Associació Musical Castellet, i també una ballada de sardanes. L'Aplec compta amb el solemne vals dels Barons de Castellet, en Marià i la Paula. La festa acaba amb un dinar de germanor. És organitzada cada any per la Colla de Geganters del municipi amb col·laboració de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet.

Història

L'ermita de Santa Maria de Castellet dedicada a la Verge de Castellet ha estat al llarg de la història el santuari marià dels municipis del Bages Sud, iniciant-se la història d'aquest cap al segle XV, després que decaigué el castell. L'any 1341 tenia un sacerdot beneficiat que era a la vegada procurador de les rendes del senyor de Castellet (BENET, A., 1985). Hi consten romeries des del 1364, i més tardanament processons amb motiu de secades (1650) o epidèmies (còlera al 1854). En època de guerra, els segles XVII i XVIII, el santuari s'abandonà, tot i que en acabar la Guerra del Francès es restaurà el culte. Acollia la devoció mariana més important d'aquesta zona sud del Bages, al que es feia peregrinació en època de sequeres o epidèmies i per la festa del santuari. En temps moderns el santuari estigué sempre a cura d'ermitans que recaptaven pel veral, primer autoritzats pels Amat, senyors del castell des del 1640, i després per la Junta de l'Hospital General de Barcelona, que succeí en les rendes als senyors de Castellet el 1840. El primer edifici pre-romànic fou abandonat i es construí un romànic que s'amplià el 1884. Pels volts de l'any 1928 el Centre Excursionista del Bages organitzava un aplec, essent el punt de reunió el bosc de Les Vives. Entre els actes es feia una missa, marxa excursionista, proves atlètiques, audició de sardanes, concurs fotogràfic i concurs literari. Actualment la tradició encara es manté viva i amb un nombre de participants creixent any rera any. L'any 1942 es restableix el culte al santuari celebrant-se des de llavors el tradicional aplec que s'havia interromput en començar la Guerra Civil.

Bibliografia

SUADES, J. (1987). Tradicions santvicentines. El Breny, núm. 126.

